

Konklusion

De kompetente myndigheder i en medlemsstats nægtelse af at levere en RPVA-boks til en advokat, der er behørigt registreret som medlem af advokatsamfundet i en anden medlemsstat, alene med den begrundelse, at denne advokat ikke er medlem af advokatsamfundet i den førstnævnte medlemsstat, hvor han ønsker frit at kunne levere tjenesteydelser, i de tilfælde, hvor forpligtelsen til at samarbejde med en anden advokat ikke er påkrævet i henhold til lov, udgør en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 4 i Rådets direktiv 77/249/EØF af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser, sammenholdt med artikel 56 TEUF og artikel 57, stk. 3, TEUF. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om en sådan nægtelse — henset til den sammenhæng, hvori den er givet — reelt opfylder formålet om beskyttelse af forbrugerne og om en ordnet retspleje, der kan begrunde nægtelsen, og om de restriktioner, bestemmelserne pålægger, ikke er uforholdsmæssige i forhold hertil.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. maj 2017 — Archus sp. z o.o. og Gama Jacek Lipik mod Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajowa Izba Odwoławcza — Polen)

(Sag C-131/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/17/EF — principper for indgåelse af kontrakter — artikel 10 — princippet om ligebehandling af tilbudsgiverne — ordregivernes forpligtelse til at anmode tilbudsgiverne om at ændre eller supplere deres tilbud — ordregiverens ret til at beholde bankgarantien i tilfælde af afslag — direktiv 92/13/EØF — artikel 1, stk. 3 — klageprocedurer — beslutning om tildeling af en offentlig kontrakt — udelukkelse af en tilbudsgiver — annullationssøgsmål — søgsmålsinteresse)

(2017/C 239/17)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Krajowa Izba Odwoławcza

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Archus sp. z o.o. og Gama Jacek Lipik

Sagsøgt: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Procesdeltager: Digital-Center sp. z o.o.

Konklusion

- 1) Princippet om ligebehandling af erhvervsdrivende, som er fastsat i artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«), skal fortolkes således, at det er til hinder for, at den ordregivende myndighed som led i en offentlig udbudsprocedure opfordrer en tilbudsgiver til at fremlægge erklæringer eller dokumenter, som skulle fremsendes i medfør af udbudsspecifikationerne, og som ikke blev fremsendt inden for den frist, der var fastsat for afgivelsen af tilbuddene. Derimod er denne artikel ikke til hinder for, at den ordregivende myndighed opfordrer en tilbudsgiver til at præcisere sit tilbud eller til at berigtige en åbenbar materiel fejl, som er indeholdt i tilbuddet, dog med det forbehold, at en sådan opfordring rettes til alle tilbudsgivere, der befinder sig i samme situation, at alle tilbudsgiverne behandles ens og rimeligt, og at denne præcisering eller berigtigelse ikke kan sidestilles med afgivelsen af et nyt tilbud, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

- 2) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007, skal fortolkes således, at i en sådan situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en offentlig udbudsprocedure har givet anledning til afgivelse af to tilbud og til vedtagelse af to samtidige beslutninger fra den ordregivende myndighed om henholdsvis at forkaste en af tilbudsgivernes tilbud og om at tildele kontrakten til den anden tilbudsgiver, skal den fravalgte tilbudsgiver, der har anlagt sag til prøvelse af disse to beslutninger, have mulighed for at nedlægge påstand om udelukkelse af den valgte tilbudsgivers tilbud, således at begrebet »bestemt kontrakt« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, i direktiv 92/13, som ændret ved direktiv 2007/66, efter omstændighederne kan omhandle en eventuel iværksættelse af en ny offentlig udbudsprocedure.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. maj 2017 — Fondul Proprietatea SA mod Complexul Energetic Oltenia SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Craiova — Rumænien)

(Sag C-150/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — selskab, hvis kapital hovedsageligt er ejet af den rumænske stat, med et tilgodehavende hos et selskab, hvori denne stat er eneaktionær — datio in solutum — begrebet »statsstøtte« — pligt til at underrette Europa-Kommissionen)

(2017/C 239/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fondul Proprietatea SA

Sagsøgt: Complexul Energetic Oltenia SA

Konklusion

- 1) En beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi kan under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, hvis

— beslutningen udgør en fordel, som er ydet direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og kan tilregnes staten

— den begunstigede virksomhed ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, og

— beslutningen kan begrænse samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen.

Det påhviler de nationale retter at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

- 2) Såfremt en national ret kvalificerer en beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi som statsstøtte, er myndighederne i medlemsstaten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen om støtten, inden den gennemføres.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.